

PLESNER

E-MAIL: Mads.Fallesen@ft.dk

Folketinget - Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

ADVOKATPARTNERSELSKAB
WWW.PLESNER.COM

AMERIKA PLADS 37
2100 KØBENHAVN Ø
TLF +45 33 12 11 33
FAX +45 33 12 00 14

HSH@PLESNER.COM
12423600.1

7. marts 2019

L 160 - FORSLAG TIL LOV OM ANVENDELSE AF MULTILATERAL KONVENTION AF 24. NOVEMBER 2016 TIL GENNEMFØRELSE AF TILTAG I DOBBELTBESKATNINGSOVERENSKOMSTER TIL FORHINDRING AF SKATTEUDHULING OG OVERSKUDSFLYTNING

Skatteministeren har den 6. februar 2019 fremsat ovennævnte lovforslag, der skal gøre bestemmelserne i den nævnte konvention (herefter "Konventionen") anvendelige på en række nærmere angivne dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Forud for fremsættelsen - den 7. januar 2019 - afgav Plesner et høringssvar til ministeriets udkast til lovforslag. Høringssvaret - der er gengivet i Bilag 1 til L 160 - indeholder bemærkninger til Konventionens Del VI, dvs. den del, der indeholder bestemmelser om, at tvister under dobbeltbeskatningsoverenskomster kan afgøres ved voldgiftsprocedure, og som foreslås at skulle være gældende for (visse af) Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster.

I (såvel udkastet til som) det endelige lovforslag lægges der op til, at Danmark tager forbehold, således at artikel 19, stk. 12, litra a og b, skal finde anvendelse.

Bestemmelserne går ud på, at der ikke kan ske voldgiftbehandling, såfremt det omhandlede dobbeltbeskatningsspørgsmål allerede er afgjort af en domstol eller et administrativt nævn i en af de kontraherende jurisdiktioner (eller hvis en sådan afgørelse måtte blive truffet under en voldgiftsbehandling).

I bemærkningerne til udkastet til lovforslaget hed det (s. 208 f.):

"De kompetente myndigheder i Danmark har ikke mulighed for at fravige afgørelser, der er truffet af en retsinstans eller af et administrativt nævn, dvs. en klageinstans. Når en sag er afgjort ved en retsinstans eller af et administrativt nævn, vil dette ikke kunne ændres af et voldgiftspanel. Det foreslås derfor, at Danmark tager forbehold som nævnt i konventionens artikel 19, stk. 12, litra a og b". (Vores understregninger).

I høringssvaret tilkendegav vi over for Skatteministeriet, at det (i hvert fald) ikke var korrekt, når det udtaltes, at de danske kompetente myndigheder ikke har mulighed for at fravige afgørelser, der er truffet af en klageinstans, dvs. i praksis af Landsskatteretten, og at dette bl.a. fremgik af behandlingen af L 28 om implementeringen af EU's voldgiftsdirektiv.

I Skatteministeriets svar herpå - ligeledes gengivet i Bilag 1 - udtaler ministeriet, at der ikke i L 28 er taget stilling til spørgsmålet om mulighederne for at fravige en afgørelse fra en administrativ klageinstans efter nationale danske regler, men at lovforslagets bemærkninger på dette punkt ikke er "tilstrækkeligt nuancerede". Videre hedder det:

"Det er efter konventionen muligt at tage forbehold, således at en sag ikke skal undergives voldgift, hvis en afgørelse om det pågældende spørgsmål er truffet af en domstol eller et administrativt nævn.

Imidlertid er konventionen udformet sådan, at et forbehold vil omfatte såvel afgørelser truffet af en domstol som afgørelser truffet af et administrativt nævn. Det er efter konventionens ordlyd ikke muligt at opsplitte forbeholdet, således at det kun vil omfatte den ene af de to typer sager. Dette betragtes ikke som en hindring for, at en afgørelse truffet af et administrativt nævn vil kunne undergives voldgift, når dette er muligt efter national lovgivning. Lovforslagets bemærkninger er ændret i overensstemmelse hermed." (Vores fremhævning).

I lovforslagets bemærkninger hedder det herefter (s. 139):

"De kompetente myndigheder i Danmark har ikke mulighed for at fravige afgørelser, der er truffet af en retsinstant. Når en sag er afgjort ved en retsinstant, vil dette ikke kunne ændres af et voldgifts-panel. Det foreslås derfor, at Danmark tager forbehold som nævnt i konventionens artikel 19, stk. 12, litra a og b. Et forbehold efter de nævnte bestemmelser vil efter bestemmelseernes ordlyd omhandle såvel afgørelser truffet af en domstol som afgørelser truffet af et administrativt nævn. Det er ikke muligt at opsplitte forbeholdet, således at det kun omfatter den ene af de to typer sager. Dette betragtes ikke som en hindring for, at en afgørelse truffet af et administrativt nævn vil kunne undergives voldgift, når noget sådant er muligt efter national lovgivning." (Vores fremhævning).

Vi forstår bemærkningerne således, at ministeriet er enig i, at de kompetente myndigheder i Danmark vil kunne ændre en afgørelse truffet af et administrativt nævn, dvs. Skatteankestyrelsen/Landskatteretten, og at en sådan afgørelse dermed ikke er til hinder for voldgiftsbehandling (set fra et dansk perspektiv), og at ministeriet derfor ikke vil påberåbe sig forbeholdet af denne grund. Dette bedes bekræftet af skatteministeren.

Skatteministeren bedes endvidere redegøre for, hvorfor det efter ministerens opfattelse ikke skulle være muligt at opsplitte forbeholdet, således at det ved afgivelsen af forbeholdet tilkendes, at Danmark alene anser en afgørelse truffet af en domstol for at være til hinder for voldgiftsbehandling. Det ville således være ønskeligt, at Danmarks holdning klart tilkendes i forbeholdet, således at denne holdning er åbenbar for det andet land i tilfælde af, at voldgiftsbehandling måtte blive aktuel. Efter vores opfattelse udelukker formuleringen af konventionens artikel 19, stk. 12, litra a og b, ikke, at der tages et sådant delvist forbehold.

- 0 -

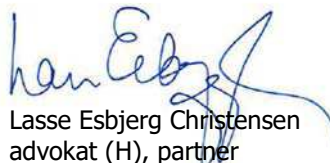
For så vidt angår forbeholdet for afgørelser truffet af en domstol, tilkendegav skatteministeren under behandlingen af det omtalte L 28, at Skatteministeriet ville være indstillet på at instruere Kammeradvokaten om at begære en verserende retssag berostillet, såfremt skatteyderen ønsker voldgiftsbehandling.

Skatteministeren anmodes tilsvarende om at bekræfte, at dette også vil være gældende for sager omfattet af Konventionen.

Med venlig hilsen
PLESNER

Hans Severin Hansen
advokat (H), partner

Lasse Esbjerg Christensen
advokat (H), partner